

wandelpas naar de Zwanenplas. Maar bij deze plas zat werkelijk niks. Dus daarom vond ik het tijd om naar de uitgang te lopen. Bij de uitgang zal ik al gauw mijn oude vertrouwde fiets staan. Ik sprong er op en sjeeste weg.

Ik kwam om 16.15 uur uit school. Het was maandag 9 september. Ik fietste naar huis toe. Eenmaal thuis zei mijn zusje dat ik de vogellijn even moest bellen. Iemand had dat namelijk doorgegeven door de telefoon. Dus belde ik gelijk de vogellijn. Ik hoorde dat er een kleine spotvogel in de noordwesthoek van de Zanderij ten zuiden Katwijk zat. Als een razende donder fietste ik naar de desbetreffende plek. Eenmaal bij de plaats gearriveerd, zag ik al een horde vogelaars staan. Ik ging er op af. De vogel moest volgens hen in een veldje met hoge stengels zitten. En ja hoor. Ik zag het vogeltje heel even door het beeld gaan. Het verstopte zich weer gauw in het oerwoud van stengels. Later kreeg ik het beter in mijn beeld. Het zat even uit te rusten, want het vogeltje wordt telkens weer opgejaagd

door de vogelaars. Ik kon nu goed de lichte wenkbrauwstreep zien. Na nog een tijdje gebleven te zijn, ging ik maar weer eens de hort op. Deze schooldag is eindelijk echt leuk geëindigd.

Op donderdag 12 september ging ik vroeg uit de veren. Ik had besloten om in deze vroege ochtend te gaan zeetrekten. Er stond een goeie wind. Namelijk NW-wind. Ik fietste naar de surfclub bij Noordwijk. Ik stapte in het strandhokje en ging zitten. Ik zag al gauw een aantal kleine jagers, jan-van-genten en zwarte zeeëenden. Later zag ik met nog een paar vogelaars de eerste noordse stormvogel. En dat betekende voor mij een nieuwe soort. Je kon het heel mooi zien. Je zag goed de witte kop, lange smalle vleugels en de korte staart. Er werden hierna nog meer noordse stormvogels gezien. In totaal waren het 10 tot 15 stuks. Al gauw begon voor mij de tijd te dringen, want ik moest nog naar school toe. Op school genoot ik nog even na van deze waarneming.

Rondje Groen

W. Andelaar

Als geen dorp leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur ons te bieden heeft

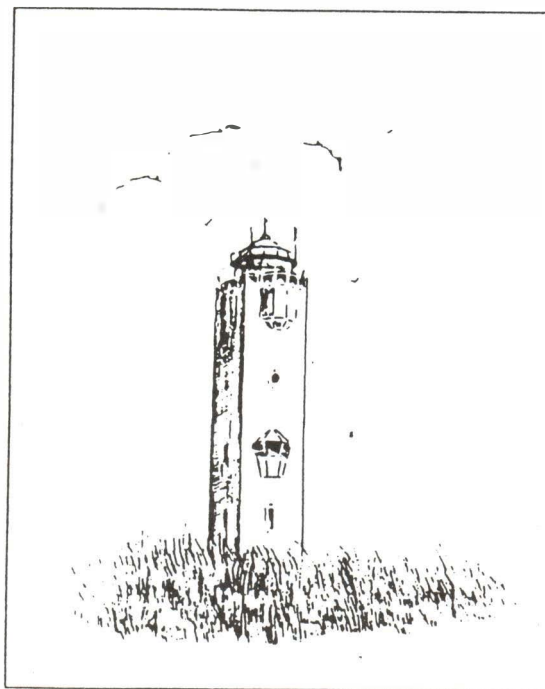
Het strand en de zee met stormachtig weer boeit veel mensen. Lekker uitwaaien wordt er dan gezegd. Daar is een stevige strandwandeling dan ook uitstekend geschikt voor. Toch kan het stilstaan of zitten met dergelijk weer ook boeiend zijn. Het is dan wel zaak dat je een 'oppertje' kan vinden. Een plekje in de luwte. In de zomer is dat geen probleem. Er staan dan tal van tenten op het strand waar je uit de wind over zee kan kijken. 's Winters is dat wat minder eenvoudig. Eigenlijk heb je dan de keus tussen de politiepost en het hutje bij het Zuiderbad.

Het rondje groen gaat dan niet de noord in, maar volgt een zuidelijke koers.

Voor al met westelijke winden zijn er interessante dingen boven zee te zien. Zeldzaamheden soms, zoals pijlstormvogels of Kleine Alken. Maar ook algemene soorten waaronder de Jan van Gent. Wit en zwart in het volwassen kleed en grauwer naar gelang ze jonger zijn.

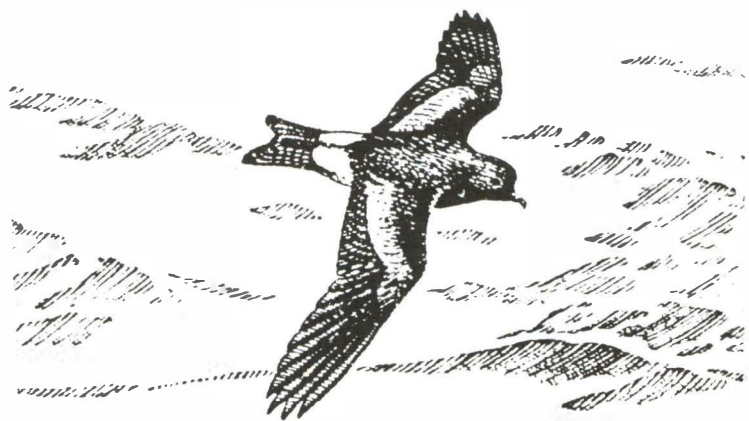
Drieteenmeeuwen ook, vanuit hun broedgebied in het noorden komen ze dan aangevlogen. De volwassen vogels van deze soort hebben 'in inkt gedoopte vleugelpunten' terwijl de jonge vogels een v-vormige vlek op de bovenzijde laten zien.

Een van de aardigste meeuwtjes vind ik de Dwergmeeuw. Een klein meeuwtje, de naam zegt het al, dat zich dansend boven het water verplaatst. Een sierlijk beestje, als ze verder weg over zee vliegen zijn ze gemakkelijk met sterns te verwisselen.

Small is beautiful, zeggen de Engelsen. In de vogelwereld is dat vaak het geval. De sterns zijn al even genoemd, een van deze stern is de Dwergstern. Ook zo'n verbazend aardig beestje. Als vlin-ders trekken ze in het voor- en najaar langs onze kust. De Dwerggors, die we op de toendra moeten zoeken; de Dwergarend, die je in het najaar in grote aantallen over de golf van Gibraltar kan zien trekken; de Dwergaalscholver van de Donaudelta; het zijn allemaal lilliputters onder hun soortgenoten. Misschien vinden we ze daarom wel zo aardig. Zoals we met wat vertedering naar een peuter kunnen kijken.

Terug naar de Dwergmeeuw. Het op naam brengen en tellen van vogels langs de kust is een leuke bezigheid, maar in wezen is het bekijken van gedrag van vogels veel interessanter. Ook het gedrag van de Dwergmeeuw kan boeiende beelden opleveren. Zoals die keer dat er vier van deze kleine meeuwtjes vanuit het noorden aan kwamen vlie-

gen. Drie volwassen dieren en een jong exemplaar. Min of meer recht voor me bleven ze wat hangen en pikten ze voedsel van het wateroppervlak. In de beschutting van de politiepost, zonder last te hebben van de zuid-westenwind, stalen die vier meeuwtjes voor mij de show. Direct in en om het laats te golfje tegen het strand, pikten ze steeds wat eetbaars uit het water en trappelden daarbij met hun poten op dat water. Het deed me een beetje denken aan het trappelen van Kieviten in het gras om wormen naar boven te halen. Maar met wat beter aanschouwen had het trappelen naar mijn gevoel toch een andere oorzaak. Ze vonden daardoor, bij het oppikken van het voedsel, wat steun op het wateroppervlak. In navolging van Petrus 'lopen' ze op het water zou je kunnen zeggen.

Zo'n kwartiertje kijken naar vier Dwergmeeuwtjes doet je wat. Maakt je dag goed. Of beter gezegd, de dag was net begonnen, het kan dan die dag niet meer stuk.

In zijn boekje 'Het verloren paradijs' vertelt Bengt Berg over de Dwergmeeuwen van Öland. Dat 'watertrappelen' verhaalt hij niet, maar wel doet hij uitvoerig verslag van de gedragingen van de meeuwtjes bij hun nesten. Ook hij is onder de indruk van deze beestjes. 'Zeldzame, fijne, kleine vogel! Hoe kan je ons hart roeren' roept hij uit. Inderdaad, klein maar fijn. Small is beautyfull.

Vogelnieuws

Ab Steenvoorden

Zeetrekwaarnemingen

Misschien is het al opgevallen, de getallen achter de zeetrekwaarnemingen in de waarnemingsrubriek. Met ingang van deze Strandloper wil ik proberen om achter de zeetrekwaarnemingen het tijdstip van de waarneming te vermelden. Er wordt de laatste tijd steeds vaker en door steeds meer waarnemers naar de vogeltrek over zee gekeken. Normaliter werd dit vrijwel uitsluitend door een klein groepje vaste waarnemers in de de vroege ochtenduren gedaan. Tegenwoordig komt het steeds vaker voor dat er 's ochtends vroeg en in de namiddag gekeken wordt. Om te voorkomen dat er waarnemingen verloren gaan (bijvoorbeeld als er zowel in de ochtend als in de middag door verschillende waarnemers dezelfde soorten worden waargenomen) lijkt het mij handig om de aanvangstijd en de eindtijd van de periode dat er zeetrek gekeken wordt achter de waarneming te vermelden. Vandaar ook meteen deze oproep aan éénieder die zeetrekwaarnemingen inlevert; noteer achter de waarneming ook de tijd waarin is gekeken.

Ringvondsten

Tijdens de afgelopen winterperiode (95-96) zijn er verschillende vogelringen afgelezen en is er bij het uitpluizen van braakballen een ring gevonden.

Allereerst de vondst van een ring in een braakbal door Dennis v.d. Niet. De braakballen (vermoedelijk van Ransuilen) zijn in januari en begin februari gevonden op het golfterrein in de noordduinen (Arnhem v.t. F.585307). De ring bleek te zijn van een Graspieper, geringd op 26 december 1995 in de duinen van Castricum, Noord-Holland.

Op 10 maart 1996 werd een Grauwe Gans met een kleurring om z'n nek waargenomen in de Elsgeesterpolder (groen ZTT). Deze vogel is geringd op 9 juli 1991 in Vega Nordland, Noorwegen. Op 17 maart 1996 werd er ook een Grauwe Gans met een kleurring om z'n nek waargenomen in Polder Hoogeweg (blauw B2K). Deze was geringd op 2 juli 1995 in Vega Nordland, Noorwegen.

Op 17 maart 1996 werd er langs de Leidse Vaart bij Oud-Leeuwenhorst, met behulp van een telescoop een metalen pootring van een Scholekster afgelezen (Arnhem v.t. 5235690). Deze vogel is geringd op Neeltje Jans in Zeeland op 13 oktober 1987.